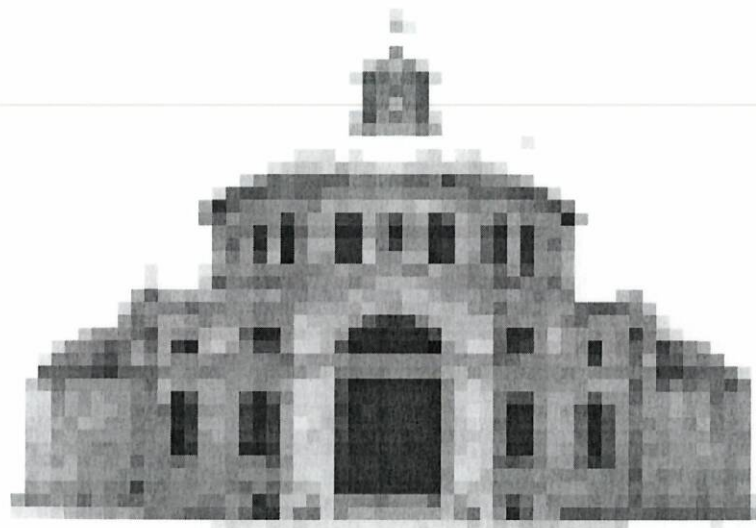

REGULAMENTUL DE FUNCȚIONARE AL CIMITIRELOR ȘI CREMATORIILOR UMANE

CAPITOLUL I SCURT ISTORIC

Vechimea cimitirelor din București corespunde, de bună seamă, vechimii acestei așezări omenești. Totuși, evoluției urbanistice a problemei cimitirelor nu s-a dat o atenție cuvenită. Altădată înmormântările se făceau lângă biserici, încât pietrele de morminte de odinioară, inscripții, păstrate prin publicații și însemnări de călătorii, confirmă numai faptul menționat. Ca vechime, doar câteva pietre de morminte din Cimitirul evreiesc, din strada Sevastopol nr.13-17, îngăduie să precizăm funcționarea acestui cimitir încă de la începutul secolului al XVIII-lea; se înțelege, în acea perioadă strada Sevastopol se afla în afara limitelor orașului.

Problema înființării unor cimitire speciale, altele decât cele de lângă biserici, nu a apărut la început din motive igienice. Pentru confesiunile străine, cimitirele de lângă bisericile centrale și puține la număr au ajuns la un moment dat neîncăpătoare. Astfel, deși încă din secolul al XVIII-lea cunoaștem câteva inscripții chiar de armeni înmormântați lângă Biserica romano-catolică Bărăția, totuși, cimitirul bisericesc catolic ajungând neîncăpător, în 1801 a luat ființă, pe un loc cumpărat de la Zamfirica Greceanca, cimitirul catolic de la Sf.Vineri din mahalaua Udricani, din Calea Călărașilor de mai târziu.

Cimitire speciale mai vechi au avut și armatele străine în timp de războaie. Știm astfel, că în timpul războiului ruso-turc din anii 1806-1812, locul repartizat pentru înmormântarea în București a ostașilor ruși fiind umplut, în 1810 s-a dat pentru înmormântarea ostașilor locul cucoanei Dămăroaiei de lângă Mănăstirea Spirei. Poate locul mai vechi de înmormântare a acestor ostași se află chiar lângă Mitropolie, în deal, unde generalul rus Miloradovici a și înălțat o cruce comemorativă ostașilor căzuți în luptele din 1807. Alt vechi și mai mare cimitir militar rusesc se află lângă Mănăstirea Mărcuța. Deasemenea, se afirmă că de la 1810 locașul Curtea Veche servea drept biserică rusească, ultimul mormânt rusesc, descoperit aici în timpul săpăturilor arheologice mai recente, fiind cel al lui Nicolae Durâghin, secretar al consulatului, mort în 1845. Cu o jumătate de secol înainte, un viceconsul rus Ravici a fost înmormântat la Biserica Zlătari. Frumoasa piatră cu un vultur bicefal de pe mormântul polcovnicului M.G.Venetki, mort în 1815, care era adăpostită în curtea Bisericii Spirea Veche, a fost transportată în 1957 la Muzeul Municipal. În 1907

N.lorga înregistra mormântul unui "dregător rus din vremea ocupației ", de-a stânga Bisericii Sf.Dimitrie de Jurământ.

Problema scoaterii cimitirelor din incinta orașelor, în vederea aplicării unor măsuri igienice, datează abia din epoca ocârmuirii țării de ruși în timp de războaie. Cea dintâi încercare se face la 9 martie 1809, când autoritățile rusești cer Divanului ca morții din București și Iași să nu mai fie îngropați în curțile bisericilor; la 18 martie Divanul rânduiește pe Constantin Predescu, biv vel stolnic, ca să aleagă locuri de cimitire la ieșirea din oraș a principalelor patru uliți. Repetarea la 8 iulie 1810 a dispoziției cu privire la înmormântări provoacă protestele locuitorilor, motivate de teama că hoții vor profana mormintele. În aprilie anul următor Divanul cere mitropolitului ca, la înmormântări, gropile să se facă adânci de patru palme domnești de la capacul coșciugului.

Problema este reluată în timpul altei ocârmuiri rusești a țării. La 20 martie 1829, în urma raportului polițaiului locotinent-colonelul Bârzul, generalul Jeltuhin atrage atenția Mitropoliei asupra stării antisănătare a cimitirelor bucureștene, situate în văi apoase. Se cere repartizarea unui loc pentru cimitirul spitalului de campanie și se recomandă interzicerea înmormântărilor lângă biserici și scoaterea cimitirelor din oraș.

În adresa din 7 iunie 1829 sunt menționate locurile propuse pentru primele cimitire de dincolo de hotarul Capitalei. Din cele opt locuri proiectate- folosirea a două terenuri este împiedicată prin formalități: în mahalaua Sf.Ioan pe moșii pe Podul Târgului de afară (actuala Calea Moșilor) și în mahalaua Delea Nouă din ulița Vergului. Al treilea loc- de lângă Biserica Spirea Nouă pe Podul Calicilor este prea îndepărtat și se află pe un drum impracticabil din cauza noroiului. Se pune în discuție locul din mahalaua Izvorului Nou de pe Vitan; acest teren poate fi cedat în schimbul unei sume de 600 lei. Celelalte locuri propuse de polițai sunt: pentru sectorul Negru- în mahalaua Izvorul Nou- Vitan; pentru sectorul Albastru- lângă Biserica Foișorul spre Broșteni; pentru sectorul Roșu și parte pentru cel Albastru- lângă Biserica Bărbătescu pe Podul lui Șerban Vodă; pentru sectorul Verde- în locul Farmazonului pe Podul de pământ(actuala Calea Plevnei); în sfârșit, pentru sectorul Galben și pentru jumătatea sectorului Verde- lângă cișmeaua lui Mavrogheni de pe Podul Mogoșoaia (la ieșirea actualei Calea Victoriei). Cimitirele trebuiesc înconjurate cu un șanț, sănătatea publică cerând scoaterea din incinta orașului și a cimitirelor altor confesiuni.

Chestiunea interzicerii înmormântărilor în incinta oraşului se discută în continuare în adresa din 31 octombrie 1829. La 20 ianuarie 1830 generalul Pavel Kiseliiov, noul ocârmuitor al ţării, este acela care pune în discuţie problema ciocilor, ca izvor de răspândire a molimeii din acea vreme.

Din 2 aprilie 1830 datează Socoteala pentru îngrădirea mormânturilor şi făcutul bisericii noi. Se arată că "la fieşcare simitier este trebuinţă de un loc în lung de 100 stânjeni, larg de 80 stânjeni". Sunt înşirate apoi cele opt cimitire proiectate: din straja Podului Mogoşoaiei afară; la Târgul de afară; la Podul de pământ; în deal la Filaret; pentru papistaşi, afară din straja Podului Mogoşoaiei; pentru protestanţi, tot la locul acesta; pentru armeni, afară de straja Târgului de afară, pe Drumul Focşanilor; pentru evrei, tot la locul acesta.

Nu este decât un proiect de înfiinţare de cimitire noi, întărit prin Regulamentul oraşului Bucureşti din 6 iulie 1830 (articolul 25 ş.a.). Măsurile din dorinţa de a combate epidemiile din acea vreme, odată cu retragerea administraţiei provizorii sunt iarăşi lăsate la o parte. Abia prin raportul din 24 noiembrie 1847 către domnie, logofătul Ioan Manu, preşedintele Sfatului orăşenesc, propune înfiinţarea de cimitire pe mahalale. Domnitorul rezolvă în mod favorabil raportul, numind pentru înfăptuirea celor arătate o comisie formată din mitropolitul ţării, Ioan Manu şi maiorul Boroczin. În luna mai 1850 s-a poruncit îngrădirea locurilor alese şi întocmirea planurilor lor de către maiorul Boroczin. Toate aceste locuri de cimitire erau rezervate pentru ortodocşi, catolici, protestanţi, armeni, israeliţi lehi (poloni) şi israeliţi spanioli. Repartizarea lor a întâmpinat greutăţi, deoarece fiecare comunitate religioasă credea că se va proceda la alegere; de pildă, armenii cereau loc de cimitir la Colentina şi la Belvedere. Locurile pentru cimitire erau însă în număr de zece (cinci pentru ortodocşi şi cinci pentru străini), comisia din 1851 căutând să satisfacă nevoile din moşile mănăstireşti. Treptat aceste locuri se proiectează astfel: pentru ortodocşi (I) pe moşia Floreasca lângă grădina polcovnicului Banov; pentru armeni, ortodocşi (II), catolici şi evrei- afară din uliţa Vergului pe moşia Dudeşti; pentru ortodocşi (III)- pe uliţa Şerban Vodă dincolo de bariera acelei uliţi de pe miazăzi, pe moşia Mănăstirii Văcăreşti unde mai înainte au fost morile domneşti; pentru ortodocşi (IV) pentru uliţa Spirei şi celelalte mahalale dimprejur- dincolo de acea barieră, aproape de mănăstirea Cotroceni şi în stânga drumului ce merge la satul Domneşti din Ilfov; pentru ortodocşi (V) pentru mahalaua Gorgani, Mihai Vodă şi celelalte dimprejurul Podului de Pământ- dincolo de bariera uliţei Târgovişte, pe moşia Grozăveşti a

Mănăstirii Sf.Ioan, în partea dinspre răsărit a moșiei Belvedere și în dreapta drumului ce merge la satul Giulești din Ilfov și care locuri s-au însemnat în urmă după reclamația logofetesei Goleascăi, în locul celor însemnate mai înainte pe moșia Belvedere; tot aici urma să fie cimitirul pentru protestanți, dincolo de bariera uliței Târgoviștei, în partea despre răsărit a moșiei Belvedere și în dreapta drumului ce merge la satul Giulești în județul Ilfov, pe moșia Grozăvești a Mănăstirii Sf.Ioan și se deosebește acest loc de cel destinat pentru ortodocși printr-o distanță de 100 stânjeni; pentru calvini- iarăși pe această proprietate, aproape de locul destinat pentru protestanți. Fiecare din locurile destinate pentru ortodocși- cu lungimea de câte 200 stânjeni, iar pentru străini fiecare din locurile destinate va fi de câte 15 pogoane.

În ceea ce privește locul pentru cimitirul cel mai însemnat de la bariera Șerban Vodă, care mai târziu devine Cimitirul Bellu, din Calea Șerban Vodă nr.249, se știe că în 1821 acolo se afla curtea boierească și grădina cea mare a lui Bellu cel Bătrân. De la proprietarul locului vine și numele cimitirului de mai târziu, căruia i se spunea în popor, *la Bellu*. Mai mult, tradiția amintește de Barbu Bellu (1825-1900), ministru al Cultelor și Justiției, drept donator al terenului sau a unei părți a lui către vechiul Cimitir Bellu; de altfel celei dintâi biserici din cimitir i se spunea Mănăstirea Bellu. Acest Barbu Bellu era fiul logofătului Alexandru Bellu (1799-1853), căsătorit cu Irina, fiica marelui ban Barbu Văcărescu și strănepoata lui Ienăchiță Văcărescu, tăiat de turci la Constantinopol, iar originea familiei și a numelui Bellu se ridică la secolul al XVIII-lea din localitatea Bella din Macedonia.

Înregistrând și aceste știri, constatăm totuși din documente că la jumătatea secolului al XIX-lea o parte a locului viitorului cimitir Bellu aparținea Mănăstirii Văcărești, care avea acolo trei mori de vânt arendate în anii 1836-1843 Sfatului Orășenesc. În 1852 Sfatul orășenesc hotărăște începerea lucrărilor pentru amenajarea cimitirului, cerându-se pentru partea locului care aparținea Mitropoliei consimțământul mitropolitului, pentru înstrăinare; acest consimțământ a fost obținut în 1853. Arhitectul Alexandru Orescu a întocmit planurile pentru clădirea în cimitir a unei capele de o lungime de opt stânjeni, lărgime de 4,4 stânjeni și înălțime de 4 stânjeni, a unei săli pentru morți și a unei clădiri pentru preoți. Condițiile pentru construirea acestor clădiri au apărut la 15 iunie 1853 în Buletinul oficial, iar lucrările de construcție au și început la 1 august același an. Construirea capelei a întârziat din cauza izbucnirii războiului din Crimeea și a ocupației austriece, încât abia în 1855 a

fost încheiat cu pictorul Constantin Lecca un contract, în valoare de 782 lei, pentru zugrăvirea interiorului ei; în vara aceluia an zugrăvirea capelei și amenajarea grădinii au fost terminate.

În toamna anului 1855 au fost întreprinse lucrările de amenajare a câmpului Cimitirului Bellu, care a început să funcționeze la 21 septembrie 1858; în anul următor se fac numiri de personal. Tot atunci guvernul trece la aplicarea practică a hotărârilor sale în legătură cu mutarea cimitirelor afară din oraș, dincolo de bariere. Astfel se publică oficial și se comunică tuturor parohiilor din mahalalele orașului porunca prin care se interzice înmormântarea pe viitor în cimitirele din jurul bisericilor. Se dă termen până la 1 aprilie 1860 ca aceste cimitire bisericesti să fie mutate dincolo de bariere, unde li s-a arătat locul. În același an a fost tipărit și un regulament pentru înmormântări. Din *Condica concesiunilor de locuri pe anii 1859-1874* a Serviciului Cimitirelor aflăm că înmormântările se fac în Cimitirul Bellu din noiembrie 1859. Cel dintâi concesionar este C.A.Rosetti, cunoscut om politic, care cumpără un loc pentru înmormântarea fiicei sale Elena, iar în aprilie 1861 alt loc pentru fiul său Anton. De aceea lui C.A.Rosetti i se atribuia înființarea acestui cimitir. Al doilea concesionar este scriitorul Cezar Bolliac, care în aprilie 1860 își înmormântează soția, Aristița. Deși de la 1861 în Cimitirul Bellu sunt înregistrate numeroase înmormântări, totuși pietrele de morminte din această perioadă sunt destul de rare.

Monitorul Țării Românești din 16 aprilie 1860 anunță că dispozițiile luate anterior pentru înmormântarea în cimitire se aplică, deocamdată, numai în București, unde Cimitirul Șerban Vodă este gata, iar alte trei cimitire în pregătire. Același ziar din 4 octombrie același an publică știrea că în Dealul Filaretului se împrejmuește un loc pentru înmormântarea arestaților din temnița capitalei; este o parte din viitorul Cimitir militar Bellu, care în 1865 figurează între cimitirele Bellu ortodox și catolic, aparținând Ministerului de Război și unde sunt înmormântați la început soldații morți în temniță. Vechiul registru al Cimitirului militar Bellu, unit cu cimitirul Bellu, începe de prin anul 1898, iar înmormântările mai numeroase de militari datează de la 1912; turnul de la intrarea în cimitir, înălțat în 1916, consfințește odată cu începerea primului război mondial hotărârea de a se folosi acest cimitir numai pentru militari și familiile lor. Alt cimitir militar, mai nou, e amenajat lângă Cimitirul Ghencea ortodox.

Treptat iau ființă și celelalte cimitire. Încă din 1851 obștea israeliților spanioli încearcă să cumpere de la mănăstirea Văcărești locul pentru cimitirul său la bariera

Șerban Vodă, dincolo de drum de la Cimitirul Bellu ortodox. În 1858 se face împrejmuirea locului și astfel ia ființă cimitirul israelit spaniol Bellu din Șoseaua Giurgiului. În ce privește cimitirul israeliților poloni, li se atribuie un loc pe Drumul Târgoviștei. În 1857 comunitatea israeliților lehi începe amenajarea cimitirului " din sus de spitalul Filantropia". Acesta este cimitirul israelit Filantropia. Recent, comunitatea israelită a mai amenajat un mare cimitir, în șoseaua Giurgiului.

Deoarece comunitatea catolică nu acceptă locul de cimitir ce i se oferea dincolo de bariera Podului Mogoșoaiei, printr-un jurnal al Consiliului de Miniștri din 1860 se hotărăște mutarea categorică a Cimitirului catolic de la Sf.Vineri. Înfăptuirea acestei decizii întârzie din cauză că în acel an s-a stabilit trecerea cimitirelor din București de la Ministerul Cultelor în îngrijirea municipalității; lucrările de predare a acestor cimitire au durat aproape doi ani. În 1862 se constată că Cimitirul catolic de la Sf.Vineri este neîncăpător și se cere mutarea lui dincolo de limitele orașului. După îndelungate dezbateri, i se dă loc lângă Cimitirul Bellu ortodox, pe proprietatea Mitropoliei; noul loc avea 8970 stânjeni sau aproape 7 pogoane. Episcopia catolică a luat în primire acest teren în 1863 și a fost întocmit un plan; între cimitirul catolic și cel ortodox observăm un teren destinat pentru săraci, înglobat mai târziu în cimitirul militar. În 1864 înmormântările în vechiul cimitir de lângă Biserica Sf.Vineri au fost oprite. Comunitatea catolică a obținut locul pentru noul cimitir în mod gratuit din partea guvernului. Astfel a luat ființă cimitirul catolic Bellu. La 22 mai 1875 s-a pus piatra de temelie a noii capele a cimitirului. Monitorul comunal București din 3 noiembrie 1891, vorbind despre desființarea vechiului cimitir catolic de la Sf.Vineri, pomenea despre transportarea osemintelor în noul cimitir. Câțiva ani mai târziu același ziar din 14 decembrie 1897 anunța desființarea definitivă a vechiului cimitir catolic, în care înmormântările nu se mai făceau din 1866, pentru a se clădi pe el.

Cimitirul comunității evanghelice a fost repartizat în 1852 și îngrădit dincolo de bariera Podului Mogoșoaiei, așa după cum se prevede încă din 1830. Comunitatea cere alt loc, mai apropiat de oraș decât acesta, destinat pe șoseaua Mavrogheni lângă durată. Încă în 1895 Monitorul comunal București anunță intervenția Consiliului de igienă pentru închiderea cimitirului protestant din șoseaua Kiseliiov. Comunitatea evanghelică este nevoită în 1897 să deschidă un nou cimitir, în Șoseaua Giurgiului. Primăria cumpără cu 176.710 lei vechiul cimitir din Șoseaua Filantropiei, afară de capelă, oferind în schimb Școala Retrache Poenaru din strada Stirbei Vodă. Astfel ia ființă actualul Cimitir evanghelic-luteran Bellu, din Șoseaua Giurgiului nr.4.

Locul celuilalt cimitir protestant- al calvinilor, e împrejmuit la Grozăvești în aprilie 1858. Așadar, din prevederile comisiei din 1851, în această parte a orașului ia naștere doar cimitirul calvin, astăzi în Șoseaua Giulești nr.91. În urma groaznicului bombardament de la 4 aprilie 1944, pe o porțiune a acestui cimitir a luat ființă Cimitirul ortodox 4 aprilie.

În 1864 comunitatea armeană își face loc pentru cimitir acolo unde a fost prevăzut încă din 1830, pe șoseaua Pantelimon nr.90. Aici au fost aduse unele pietre de morminte din vechiul cimitir armenesc de lângă biserică.

În 1874 Consiliul comunal a interzis înmormântările în vechiul cimitir musulman, din strada Mecet, acesta fiind în interiorul orașului. Se proiecta desființarea lui și transformarea în loc de plimbare. Câtva timp musulmanii au fost înmormântați pe o porțiune a Cimitirului Ghencea Ortodox. Războiul din anii 1877-1878 a ridicat problema creării unui cimitir separat pentru prizonierii turci; i-a fost repartizat un loc în fața Cimitirului Ghencea ortodox, unde se află și astăzi cimitirul musulman.

În 1878 Monitorul com.prim.București publica raportul doctorului I.Felix, cu privire la igiena și salubritatea publică a orașului București. Despre cimitire aflăm următoarele:

În 1877 a mai fost închis pentru înmormântări cimitirul particular din curtea Bisericii Sf.Dimitrie pe șoseaua Colentina, din cauză că nu mai oferea loc liber suficient. A fost deschis, însă, un alt cimitir particular, lângă biserica atunci zidită a Sf.Gheorghe Nou (Capra) pe șoseaua Pantelimon, aproape de cimitirul armenesc; în 1897 Consiliul de igienă cere închiderea acestui cimitir. Astfel, la sfârșitul anului 1877 orașul avea 17 cimitire: trei cimitire ortodoxe comunale: Șerban Vodă (Bellu), Sf.Vineri Nouă afară de bariera Târgoviștei și Sf.Troiță (Ghencea) afară de bariera Spirea. Un cimitir ortodox particular: Sf.Gheorghe Nou (Capra) pe șoseaua Pantelimon. Un cimitir militar alături de Cimitirul Șerban Vodă. Cinci cimitire ortodoxe particulare cu restricțiuni: Izvorul dintre vii, pe șoseaua Dudești, numai pentru enoriași; Iancu Nou pe Șoseaua Moșilor, numai pentru enoriași; Târcă pe Șoseaua Vitanului, numai pentru enoriași; Cuțitul de Argint pe dealul Filaretului, numai pentru Spitalul Brâncovenesc; Cimitirul Eforiei Spitalelor lângă Mărcuța. Un cimitir catolic lângă Șerban Vodă. Două cimitire protestante: cel al comunității evanghelice pe șoseaua Filantropia și cel al comunității calvine aproape de Cimitirul comunal Sf.Vineri. Un cimitir armenesc pe șoseaua Mărcuța. Două cimitire israelite: cel al

israeliților leși aproape de cimitirul evanghelic și cel al israeliților spanioli pe dealul Filaret. Un cimitir pentru cei decedați în penitenciarul Văcărești, lângă cimitirul Șerban Vodă, între cel militar și cel catolic. Otomanii sunt înmormântați în Cimitirul Sf.Troiță (Ghencea). Din 1878 urmează ca și cimitirele particulare să fie supuse regulamentului cimitirelor elaborat de Consiliul de igienă în 1875. Cimitirul de la Biserica Cuțitul de Argint va fi închis, spitalul Brâncovenesc urmând să se folosească de Cimitirul Sf.Vineri.

Acest raport al doctorului I.Felix din 1878 prezintă un interes și mai mare în comparație cu extrasele dintr-un alt raport al său, fragmentar reprodus în *Le journal de Bucarest* (2 martie 1873); reiese că în 1867 în orașul București a existat un număr de 106 cimitire ortodoxe, din care între timp au fost închise 65, numărul acestora reducându-se și mai mult în cei cinci ani care au urmat până la 1878.

Monitorul comunal București din 1890 constată că din cele cinci cimitire ortodoxe ale Capitalei, numai cimitirul Șerban Vodă are o biserică, atunci ruinată; se preconizează măsuri pentru construirea capelelor și a camerelor mortuare pentru depunerea obligatorie de 36 de ore a morților. Încă în primul număr al Monitorului comunal București din același an a fost anunțată licitația pentru construirea unor capele la cimitirele Șerban Vodă, Sf.Vineri, Sf.Treime (Sf. Troiță), Ghencea și Colentina, mai târziu Cimitirul Reînvierea (în popor acest cimitir păstrează numele de Pătrunjel). În 1890 primarul Em.Protopopescu-Pake pune pietrele de temelie la capelele de cimitire: capela cimitirului Bellu se va clădi în stilul catedralei din Carlsbad, vizitată de primar. Curând capelele au fost construite. De pildă, capela din Cimitirul Ghencea a fost târnosită de mitropolit în septembrie 1891; cu toate acestea, Monitorul comunal de București din 1899 arată că același cimitir Ghencea este neîmprejmuit, limitat doar cu un șanț, încât se hotărăște împrejmuirea lui cu uluci. În ce privește capela cimitirului Bellu, zugrăvirea ei este executată de pictorul Mihail Popp; mai târziu capela este pictată de Dimitrie Belisarie și Artur Verona, iar catapeteasma- sculptată în lemn de Anghel Dima, care a mai lucrat în Cimitirul Bellu interiorul micilor capele de pe mormintele B.Otetelișanu și Barbu Marinescu.

Monitorul comunal de București din 1890 anunță cumpărarea unei vii pentru cimitir în suburbia Izorul Nou; este terenul actualului cimitir Izvorul Nou, din Drumul Ogorului nr.37. În ce privește Cimitirul Iancu Nou sau Bălăneanu, din Șoseaua Mihai Bravu nr.119, acesta ia naștere dintr-un cimitir mai vechi al bisericii alăturate.

În sfârșit, Crematoriul uman Cenușa din Calea Șerban Vodă nr.183 funcționează de la 26 ianuarie 1928.

Istoria incinerărilor în România nu începe odată cu construirea și inaugurarea Crematoriului Cenușa în perioada interbelică. Aceasta coboară înspre a doua jumătate a secolului al XIX-lea, când ideile cremaționiste pătrund în spațiul românesc. Având la bază motivații de ordin medical, în principal, dar și o serie de modele occidentale, aceste idei au fost propagate de către o elită, în esență de factură medicală. Doctorul Iacob Felix, doctorul Gheorghe Vuia, doctorul Athanasie Economu, doctorul Constantin I.Istrati, doctorul Simion Stoica, doctorul Ion Costinescu, doctorul Nicolae Minovici, doctorul Constantin I.Thiron, avocatul și epigramistul Radu D.Rosetti, economistul Pandale Silva au fost principalii promotori ai practicii arderii cadavrelor în România și Transilvania până la izbucnirea Primului Război Mondial. Aceștia au promovat cremațiunea din considerente igienice, axându-se în principal pe teoria miasmelor (pericole ce decurg din putrefacția cadavrului). Deasemenea, ei invocau și alte argumente de ordin economic, estetic, egalitarist sau chiar specificau faptul că strămoșii noștri, daci și romani, au practicat, pe scară largă incinerarea. În același timp unii dintre ei considerau că situația din cimitirele bucureștene de la sfârșitul secolului XIX justifica, pe deplin, construirea unui crematoriu în capitala Regatului. Însă susținătorii practicii incinerării din România până la izbucnirea primei conflagrații mondiale pot fi considerați și niște idealști, deoarece ei au crezut cu tărie că practica arderii cadavrelor s-ar fi putut impune cu ușurință în țara noastră, iar Biserica Ortodoxă Română ar fi acceptat-o fără prea multe rețineri.

Totodată, până la 1914 înregistrăm și atitudini anti-cremațiune provenind mai ales dinspre mediul ortodox: Barbu Cireșeanu, B.Mangâru sau Nicolae Bălan- sunt câțiva dintre teologii români ce au respins practica. În opinia acestora arderea cadavrelor ar fi reprezentat o jignire la adresa pietății de care românii dau dovadă în fața morții și a respectului față de cei decedați. O poziție echilibrată în această dispută a avut-o însă doctorul Mina Minovici, care considera că incinerarea trebuia să exprime doar o opțiune personală și să nu se petreacă fără în prealabil o efectuare a autopsiei.

Inaugurarea crematoriului a avut loc la 26 ianuarie 1928. Pentru a se evita o serie de posibile tensiuni, s-a preferat ca primul ars să fie un cadavru cu identitate și

religie necunoscută. Incinerarea s-a petrecut în prezența unui public numeros, incluzând aici și pe primarul Capitalei dr.Gheorghe Gheorghian.

Reducerea numărului de incinerări la mijlocul ultimului deceniu al secolului trecut se explică și prin deschiderea celui de al doilea crematoriu uman din București și anume cel de la Vitan Bârzești în iulie 1994. În luna mai 2002 crematoriul Cenușa se închide, edificiul fiind utilizat doar ca spațiu pentru depozitarea și păstrarea urnelor cu cenușă umană.

CAPITOLUL II

Secțiunea I

DOMENIUL DE APLICARE

Art.1. Prezentul regulament este aplicabil cimitirelor și crematoriilor aflate în întreținerea și administrarea Administrației Cimitirelor și Crematoriilor Umane, care fac parte din domeniul public al Municipiului București, după cum urmează:

I. CIMITIRE:

Categoria I : Cimitirul Bellu, situat în Calea Șerban Vodă, nr.249, sector 4

Categoria II: Cimitirul Ghencea, situat în Bd.Ghencea, nr.18, sector 6

Cimitirul Sf.Vineri, situat în Calea Griviței, nr.202, sector 1

Cimitirul Colentina, situat în str.Reînvierii, nr.4, sector 2

Cimitirul Tudor Vladimirescu, situat în str. Antiaeriană, nr.10, sector 5

Cimitirul Izvorul Nou, situat în Drumul Murgului, nr.47, sector 3

Cimitirul Iancu Nou, situat în Șos.Mihai Bravu, nr.121B, sector 2

Categoria III: Cimitirul Bucureștii Noi, situat în str.Laminorului, nr.138, sector 1

Cimitirul Dămăroaia, situat în str.Neajlovului, nr.5, sector 1

Cimitirul Metalurgiei, situat în Bd.Metalurgiei, nr.65, sector 4

Categoria IV: Cimitirul Domnești, situat în Prelungirea Ghencea, nr.370, sector 6

Cimitirul Berceni II, situat în Șoseau Berceni, nr.507, sector 4

Cimitirul Pantelimon II, situat în Str.Biruinței, nr.158A, Oras Pantelimon, județul Ilfov

Cimitirul Străulești II, situat în Șoseaua Odăi, nr.471, sector 1

Cimitirul Vest, situat în Șoseaua de centură, nr.4K, Comuna Domnesti județul Ilfov

II. CREMATORII: Crematoriul Cenușa, situat în Calea Șerban Vodă, nr.187, sector 4, declarat monument istoric, categoria ansamblu, grupa valorică A, cod Lista Monumentelor istorice B-II-a-A-21028, conform Ordinului Ministerului Culturii și Patrimoniului Național nr.2828/2015;

Crematoriul Uman Vitan Bârzești, situat în str. Prof. Dr. Iuliu Hațieganu, nr.1, sector 4

Art.2. (1) Administrația Cimitirelor și Crematoriilor Umane are în întreținere următoarele cimitire înființate în cinstea eroilor căzuți pe teritoriul României, amplasate pe teritoriul municipiului București.

- Cimitirul Eroilor Martiri ai Revoluției de la 1989 (cimitir închis), situat în Calea Șerban Vodă, nr.239-241, sector 4;
- Cimitirul Eroilor Pro Patria (cimitir închis), situat în Șoseaua Olteniței, nr.11, sector 4;
- Cimitirul Eroilor Sovietici Herăstrău (cimitir închis), situat în Șoseaua Pipera, nr.20, sector 1

(2) Administrația Cimitirelor și Crematoriilor Umane poate administra/întreține opere comemorative, edificii, monumente de artă, plăci, altare, troițe, cruci, cenotafuri sau orice alte construcții sau lucrări, ce vor fi transmise prin hotărâri ale Consiliului General al Municipiului București.

Secțiunea II

Definiții

Art.3. În sensul prezentului regulament, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

- a) **cimitir**- spațiul situat în intravilanul sau extravilanul localității, care a fost, este sau va fi destinat înhumării;
- b) **opere comemorative de război**- edificiile, monumentele de artă, plăcile și altarele, troițele, crucile, cenotafurile sau orice alte construcții ori lucrări;
- c) **lucrări funerare supratere**- însemnele, bordurile, împrejmuirile, lespezile, obeliscurile sau orice alte lucrări de artă pentru înhumare;
- d) **lucrări funerare subterane**- criptele pentru locuri de înhumare;
- e) **inhumare**- înmormântare;

- f) **exhumare**- dezgroparea osemintelor unui **decedat**;
- g) **incinerare**- arderea unui cadavru, prefăcându-l în cenușa.
- h) **persoana decedată neidentificată**- persoana a cărei identitate nu este cunoscută la data decesului;
- i) **persoana decedată nedeclarată de familie sau fără susținători legali**- persoana care la data decesului sau la data descoperirii cadavrului este considerată singură, fără urmași sau a cărei familie ori aparținători legali sunt necunoscuți;
- j) **aparținători**- membrii familiei, susținătorii sau reprezentanții legali ai defunctului (părinți, copii, frați, surori, curator, tutori etc), precum și orice alte persoane prevăzute în legislația aplicabilă;
- k) **INML**- Institutul Național de Medicină Legală Mina Minovici
- l) **serviciu teritorial** – administrație cimitir/crematoriu

CAPITOLUL III

DISPOZIȚII GENERALE

Art.4. Înhumările, exhumările și executarea lucrărilor funerare în cadrul cimitirelor și crematoriilor municipalityții se fac în baza prezentului regulament și a legislației în vigoare.

Art.5. În vederea asigurării în permanență a unui rezerve de 12000 de locuri libere în caz de calamitate, Administrația Cimitirelor și Crematoriilor Umane va înainta compartimentelor de specialitate ale Primăriei Municipiului București, proiecte în vederea dezvoltării în perspectivă a cimitirelor municipalityții.

Art.6. Înființarea și funcționarea cimitirelor și crematoriilor umane sunt reglementate prin hotărâri ale Consiliului General al Municipiului București.

Art.7. Cimitirele și crematoriile umane existente sunt supuse, din punct de vedere urbanistic, sanitar și edilitar, prevederilor legale în vigoare.

Art.8. Stabilirea categoriei cimitirelor nou înființate se face de către Consiliul General al Municipiului București.

Art.9. Terenul aparținând fiecărei cimitiri va fi topografiat, i se vor întocmi acte cadastrale și va fi integrat într-un sistem informațional geografic complex bazat pe actuala divizare în figuri, rânduri și locuri.

Art.10. Locurile de înhumare vor avea dimensiunile de minim 1,00m x 2,00m și de maxim 1,20mx2,50m cu interval între acestea de 0,30m, necesare pentru circulație și îngrijirea locului.

Art.11. În toate cimitirile se va întocmi o evidență scriptică și grafică, ce va fi ținută la zi. Figurile, rândurile și locurile de înhumare vor avea un identificator alfanumeric unic pentru a fi cât mai ușor de regăsit, consultat și actualizat.

Art.12. La cererea anumitor persoane interesate sau instituții publice abilitate, denumirea unor alei se va face cu acordul ACCU și aprobarea Consiliului General al Municipiului București.

Art.13. La crearea de noi cimitire, proprietarul este obligat să asigure:

- a) drumurile interioare și aleile;
- b) sala de ceremonii funerare;
- c) spațiul tehnic care să asigure temperatura de până la 15°C, premergător ceremoniei funerare;
- d) clopotniță;
- e) existența unei surse de apă utilizabile;
- f) WC-uri;
- g) spațiul amenajat corespunzător pentru depozitarea gunoiiului;
- h) spații verzi, arbuști, copaci pe marginea drumurilor și aleilor.

Deasemenea, se vor lua măsuri de asigurare a unei zone de protecție sanitară, se va întocmi un plan de sistematizare în care vor fi indicate parcelele (figuri, rânduri, locuri, numerotate prin cifre). Se vor întocmi acte cadastrale și va fi integrat într-un sistem informațional geografic complex bazat pe actuala divizare în figuri și rânduri.

Art.14. Paza cimitirelor este asigurată conform prevederilor legale în vigoare cu personal specializat și atestat.

Art.15. Activitățile de ordine și pază, curățenie și întreținere, transport gunoi vor fi prestate de societăți specializate, beneficiare ale unor contracte încheiate cu Administrația Cimitirelor și Crematoriilor Umane, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, orice pagube apărute în timpul desfășurării activității contractuale fiind responsabilitatea lor.

Art.16. ACCU este exonerat de orice vină în cazul unor eventuale pagube cauzate lucrărilor funerare existente în situații de forță majoră. Forța majoră este un fenomen natural sau social exterior, extraordinar, de nebiruit și exclude în întregime angajarea răspunderii, având întotdeauna un caracter extern, fiind un fenomen extraordinar absolut imprevizibil și invincibil. Plata unor eventuale despăgubiri, în cazul situației de forță majoră, poate fi solicitată asiguratorului, în cazul existenței unui contract de asigurare încheiat cu o societate de profil (societate de asigurări). De asemenea ACCU este exonerat de orice răspundere în ceea ce privește deteriorările cauzate de viciile ascunse de construcție și în ceea ce privește deteriorările cauzate de montarea defectuasă a crucilor sau a altor monumente funerare.

CAPITOLUL IV

REGULI GENERALE DE ACCES ȘI DE UTILIZARE A CIMITIRELOR

Art.17. Intrând în cimitirele municipalității, orice persoană se angajează să respecte aceste locuri de amintire și de reculegere.

Art.18. Accesul în cimitirele municipalității este asigurat în fiecare zi, exceptând situațiile deosebite conform orarelor stabilite de conducerea administrației. Birourile administrațiilor sunt deschise în toate zilele lucrătoare, conform orarelor afișate la intrarea în clădiri. Sunt deschise și în zilele de repaus săptămânal și în zilele de sărbători legale, conform orarelor afișate. Vizitatorii nu mai sunt admiși cu un sfert de oră înainte de ora de închidere.

Art.19. Destinația locurilor implică faptul ca, toate persoanele, inclusiv personalul firmelor de pompe funebre care intră în cimitire să se comporte liniștit, decent și respectuos.

Astfel, toți vizitatorii și mai ales firmele de pompe funebre sunt obligați să respecte condițiile de acces, solemnitatea cimitirului, monumentele, lucrările și echipamentul, clădirile, vegetația, peluzele.

Este interzis:

- să se escaladeze și să se sară peste pereții de închidere ai cimitirului, grilajele mormintelor sau monumentelor;

- să se arunce obiecte sau substanțe de orice natură pe/peste construcțiile sau amenajările artificiale ori naturale ce împrejmuesc sau alcătuiesc garduri corpuri de clădiri, monumente, cruci sau alte obiecte de folosință din incinta cimitirelor inclusiv alei de acces , morminte, vegetație etc.
- să se urce în copaci și pe monumente, să le degradeze prin inscripții sau gravuri;
- să ia obiecte decorative vegetale care provin de la un mormânt, fără autorizația scrisă dată de familie;
- să se arunce deșeuri în afara locurilor și recipientelor prevăzute în acest sens;
- să se hrănească animalele aruncându-le sau lăsându-le alimente de orice fel;
- să instaleze sau să amenajeze adăposturi pentru animale;
- introducerea, consumul sau deținerea de: băuturi alcoolice, substanțe toxice, narcotice, etnobotanice sau orice alte substanțe, interzise, spre consum sau deținere, prin lege.
- organizarea de picnicuri, aniversări, comemorări sau orice alte activități ce nu au legătură cu destinația și solemnitatea locului
- intrarea în cimitire a persoanelor în stare de ebrietate, cerșetorilor și vânzătorilor ambulanți;
- să se folosească aparate de difuzare sonoră sau instrumente de muzică, fără autorizație;
- să efectueze lucrări de întreținere/igienizare și reparații asupra autovehiculelor.

Art.20. Circulația și staționarea vehiculelor de orice tip este permisă cu respectarea legislației în vigoare cu plata eventualelor taxe impuse de ACCU București.

Art.21. (1) Activitatea fotografiilor și cineaștilor este supusă autorizației când se exercită într-un cadru profesionist sau comercial.

(2) Filmarea procesiunii de înhumare este interzisă, aceasta având caracter privat. Pentru ca presei să i se permită filmarea este nevoie de un acord scris al aparținătorilor defunctului.

(3) Filmarea în sediul ACCU este interzisă, dat fiind caracterul privat al procesiunilor care se efectuează în această clădire. Orice entitate care dorește filmarea are nevoie de un acord scris al instituției pentru un astfel de demers.

Art.22. Pentru publicațiile de ordin administrativ sunt rezervate panouri în interiorul cimitirelor și crematoriilor.

Art.23. Accesul în cimitire este permis:

- în perioada 01.10.-31.03. între orele 08:00-18:00
- în perioada 01.04.-30.09. între orele 07:00-20:00

Solicitările justificate ale persoanelor interesate, în afara acestui program, vor fi soluționate de compartimentul de specialitate al Administrației Cimitirelor și Crematoriilor Umane.

Accesul în cimitire pentru cei care execută lucrări funerare:

- indiferent de perioada anului, accesul se face între orele 08:00-16:00 iarna și 7:00-20:00 vara, numai în zilele lucrătoare;
- sâmbăta, duminica și zilele de sărbători legale accesul este interzis;
- excepție fac situațiile în care se execută lucrări funerare pentru cazurile de deces (în regim de urgență).

CAPITOLUL V

CONCESIONAREA LOCURILOR DE ÎNHUMARE ÎN CADRUL CIMITIRELOR MUNICIPALITĂȚII

Art.24. Locurile de înhumare din cadrul cimitirelor municipaliității pot fi concesionate pe bază de taxe de concesiune stabilite prin hotărâri ale Consiliului General al Municipiului București, în condițiile prezentului regulament. Actul de concesiune încheiat cu această ocazie, conferă titularului numai dreptul de folosință asupra locului concesionat, conform prevederilor prezentului regulament și a dispozițiilor legale în vigoare.

Art.25. Administrația Cimitirelor și Crematoriilor Umane trebuie să asigure constituirea și menținerea unei rezerve de 12.000 de locuri de înhumare pentru calamități și cazuri de forță majoră.

Art.26.(1) Unei persoane i se va putea concesiona pe termen nelimitat numai un singur loc de înhumare, cu recomandarea de a executa 2 sau 3 cripte.

(2) Concesionarea către un titular de concesiune, al unui alt loc de veci este nulă de drept și atrage încetarea dreptului de folosință asupra acestui loc.

(3) Dreptul de concesiune poate fi transmis numai prin moștenire sau prin donație.

La preluarea locului prin donație, donatarul va achita taxele de concesiune aferente unei noi concesiuni, stabilite anual prin hotărâre a Consiliului General al Municipiului

București. Dobândirea locurilor prin moștenire este scutită de plata taxelor de concesiune.

(4) Dreptul concesionarului poate fi preluat, la cerere, de moștenitorii legali sau testamentari, potrivit legilor succesorale înscrise în Codul Civil. Calitatea de moștenitor se dovedește cu certificat de moștenitor eliberat în condițiile legii. Certificatul de moștenitor se eliberează de către notarul public și cuprinde constatări referitoare la patrimoniul succesoral, numărul și calitatea moștenitorilor și cotele ce le revin din acest patrimoniu, precum și alte mențiuni prevăzute de lege. Beneficiarilor legilor speciale li se vor concesiona locuri de veci când prin înființarea de noi cimitire se vor putea asigura ca număr de locuri atât înmormantarile curente cât și cele 12.000 de locuri libere pentru calamități.

(5) Având în vedere faptul că majoritatea concesionarilor se află în indiviziune forțată și perpetuă, aceștia pot face partajarea locurilor de veci exclusiv pe baza voinței lor, în formă autentică.

(6) În locul deținut de titularul concesiunii, pot fi înhumați: soțul sau soția concesionarului, ascendenți, descendenți. Pot fi înhumate și alte persoane cu consimțământul scris al concesionarului, sau al tuturor concesionarilor când locul se află în indiviziune. În oricare din situațiile de la alineatul precedent, înhumarea poate avea loc numai cu rezervarea unui loc pentru titularul/titularii concesiunii.

(7) Titularii partilor indivize de concesiune dintr-un loc de înhumare pot fi inhumați numai cu acordul scris în formă autentică al celorlalți concesionari până la întregirea unui loc de înhumare.

Art.27. Locurile de înhumare de 7 ani pot fi transformate în concesiune pe termen nelimitat la cererea moștenitorilor/rudei celei mai apropiate a defunctului, sau a persoanei îndreptățite care s-a ocupat de înhumare în locul respectiv. În situația în care există mai mulți moștenitori cu același grad de rudenie cu defunctul și se dorește să renunțe la concesiune unul în favoarea altuia ori în favoarea unei alte persoane, se va da o declarație în formă autentică în acest sens în momentul transformării.

Art.28. Locurile concesionate pe termen de 25 de ani s-au transformat la cerere în concesiuni pe termen nelimitat.

În locurile concesionate pe termen de 25 de ani și netransformate în concesiuni pe termen nelimitat, înhumările care nu au asigurat minim 7 ani până la expirarea termenului de concesionare (25 ani) se vor putea concesiona pe termen

nelimitat numai la cererea moștenitorilor/rudei celei mai apropiate a defunctului, sau a persoanei îndreptățite care s-a ocupat de înhumare în locul respectiv. În situația în care există mai mulți moștenitori cu același grad de rudenie cu defunctul și se dorește să renunțe la concesiune unul în favoarea altuia ori în favoarea unei alte persoane, se va da o declarație în formă autentică.

Art.29. Cererile pentru concesiunea pe termen nelimitat a unui loc de înhumare se soluționează de compartimentul de specialitate al Administrației Cimitirelor și Crematoriilor Umane, în limita disponibilităților existente.

Art.30. Locurile de înhumare de 7 ani se vor atribui de către compartimentul de specialitate al Administrației Cimitirelor și Crematoriilor Umane, numai la decesul unei persoane, în baza certificatului de deces/ adeverinței de înhumare dacă aceasta a fost solicitată și eliberată de oficiul de stare civilă. În cazul în care nu există aparținători ai decedatului, iar certificatul de deces nu poate fi eliberat, solicitantul va prezenta adeverința de înhumare de la oficiul stării civile.

Art.31 (1) Concesiunea și dreptul de folosință încetează în următoarele cazuri:

- a) la expirarea termenului de concesiune (7 ani);
- b) în cazul părăsirii sau menținerii în stare de neîngrijire pe o perioadă mai mare de 2 ani a locului de înhumare și a lucrărilor funerare cu excepția locurilor unde sunt înhumări mai recent de 7 ani. Se consideră părăsire, menținerea în stare de neîngrijire a construcțiilor funerare, împrejmuirilor și mormintelor unde nu există niciun semn funerar (cruce, gard, candelă etc) și dacă timp de 30 de zile de la notificarea scrisă la adresa concesionarului din baza de date a ACCU/ anunțul din presă, sau publicarea pe site-ul Administrației Cimitirelor și Crematoriilor Umane, concesionarul nu se prezintă la Administrația Cimitirelor și Crematoriilor Umane pentru clarificarea situației juridice a concesiunii. În cazul în care, în urma notificării concesionarul se prezintă la sediul administrației pentru achitarea tarifelor restante și tarifelor la zi, va achia și toate cheltuielile legate de publicitate aferente locului respectiv.
- c) prin renunțarea concesionarului, prin declarație în formă autentică, fără a avea pretenție la despăgubiri;
- d) în cazul neachitării tarifului anual de întreținere timp 2 ani consecutivi cu excepția locurilor unde sunt înhumări mai recent de 7 ani și dacă timp de 30 de zile de la notificarea scrisă la adresa concesionarului/ anunțul din presă, publicarea pe site-ul Administrației Cimitirelor și Crematoriilor Umane,

concesionarul nu se prezintă la Administrația Cimitirelor și Crematoriilor Umane pentru achitarea tarifelor anuale de întreținere restante și a majorărilor de întârziere aferente. În cazul în care, în urma notificării concesionarul se prezintă la sediul administrației, toate cheltuielile legate de publicitate vor fi recuperate de la acesta.

- e) Locurile ale căror acte nu au fost preschimbate conform deciziei nr.1336/15.03.1950 și care au intrat în patrimoniul Municipiului București fără nicio altă formalitate.

Se exceptează de la prevederile prezentului articol, monumentele funerare din patrimoniul național și monumentele declarate de către Consiliul General al Municipiului București de interes istoric și artistic.

- (2) În cazul în care se pierde dreptul de folosință al concesiunii, locul de veci/înhumare va fi refolosit prin reconcesionare, cu obligația noului titular de a păstra osemintele existente în loc și de a achita tarifele de întreținere restante precum și majorările aferente acestora și costurile de notificare. Construcțiile executate de către concesionar sunt proprietatea acestuia, urmând ca la încetarea dreptului de concesiune acesta să elibereze terenul. Dacă, concesionarul nu se prezintă să dezafecteze terenul, acest lucru echivalează cu o renunțare la dreptul asupra construcției.

- (3) Dacă nu sunt moștenitori legali sau testamentari, moștenirea este vacantă. Dacă prin legat s-a atribuit numai o parte a moștenirii și nu există moștenitori legali ori vocația acestora a fost restrânsă ca efect al testamentului lăsat de defunct, partea din moștenire rămasă neatribuită este vacantă.

- (4) Pentru eliberarea certificatului de vacanță succesorală este necesar să fie îndeplinite condițiile prevăzute în art.1137 din Codul civil.

- (5) Moștenirile vacante revin comunei, orașului sau, după caz, municipiului în a cărui rază teritorială se aflau bunurile la data deschiderii moștenirii și intră în domeniul lor privat. Este considerată nescrisă orice dispoziție testamentară care, fără a stipula transmiterea bunurilor moștenirii, urmărește să înlăture această regulă.

(6) Comuna, orașul sau după caz, municipiul intră în stăpânirea de fapt a moștenirii de îndată ce toți succesibilii cunoscuți au renunțat la moștenire ori, la împlinirea termenului prevăzut la alin.4, dacă niciun moștenitor nu este cunoscut.

(7) a). Părțile indivize de concesiune care nu răspund notificării scrise sau anunțului din presă în condițiile stabilite, respectiv 30 de zile în cazul neachitării tarifului anual de întreținere precum și în cazul părăsirii, expiră și pot fi reconcesionate părților indivize interesate care solicită acest lucru, până la întregirea unui loc de 3mp cu plata notificărilor aferente, a taxelor și tarifelor la data concesiunii.

b). Excepție fac părțile indivize care dețin o suprafață mai mare de 3 mp dintr-un loc de veci și suprafața solicitată nu reprezintă un loc de înhumare pentru a fi concesionat unei alte persoane, cu rezervarea suprafeței necesară reîntregirii locului de înhumare, celorlalți concesionari.

CAPITOLUL VI

ÎNHUMĂRILE, DESHUMĂRILE ȘI REÎNHUMĂRILE

Art.32 (1) Înhumările și reînhumările se fac numai în cimitirele autorizate sanitar.

(2) Este obligatorie înhumarea/incinerarea persoanelor decedate.

(3) Este interzisă expunerea persoanelor decedate în incinta cimitirelor, cu accesul direct al publicului, cu excepția celor care dețin o încăpere specială având această destinație.

Art.33 (1) Înhumările se fac pe bază de: certificat de deces, adeverință de înhumare eliberată de Oficiul Stării Civile care a înregistrat decesul, actul de concesiune, actul de identitate al concesionarului. Acestea se prezintă la cimitirul unde are loc înhumarea. În cazul în care, nu există un loc de veci concesionat, persoanele interesate se vor prezenta la Administrația Cimitirelor și Crematoriilor Umane în vederea repartizării unui loc de înhumare pe 7 ani, în funcție de disponibilitățile existente. În cazul în care nu există aparținători ai decedatului, iar certificatul de deces nu poate fi eliberat, solicitantul va prezenta o dovadă de la oficiul stării civile (adeverință înhumare) și o declarație de asumare a răspunderii privind înhumarea.

(2) Cu privire la înhumare au dreptul să dispună următoarele persoane:

a) persoana care s-a angajat prin contract că se va ocupa de înhumare ;

b) persoana stabilită prin testamentul defunctului;

c) în lipsa testamentului, soțul/soția persoanei decedate, care a trăit în aceeași locuință cu persoana decedată în ultima parte a vieții;

d) altă rudă apropiată a decedatului, până la gradul al IV-lea inclusiv;

e) orice altă persoană fizică/juridică, care prezintă o declarație în formă autentică prin care își asumă întreaga răspundere.

(3) În cazul în care se dispune cercetări de către organele îndreptățite (judiciare) cu privire la cauzele decesului, înhumarea se va face numai pe baza dispozițiilor legale date de organele respective.

(4) În cazul persoanelor decedate în alte localități situate la o distanță mai mare de 30 km de cea în care urmează să aibă loc înhumarea, aceasta se face și pe baza avizului sanitar de înhumare/transport, care se eliberează de către direcția de sănătate publică teritorială, unde s-a înregistrat decesul.

(4.1) Transportul persoanelor decedate din cauza unor boli contagioase se poate face numai pe baza certificatului eliberat de un medic specialist în medicină legală sau anatomie patologică și a adeverinței de înhumare eliberate de autoritatea administrației publice locale și a autorizației de transport eliberată de Direcția de Sănătate Publică.

(4.2.) Pentru transportul persoanelor decedate în străinătate sunt necesare acordul autorităților din țara respectivă și pasaportul mortuar.

(4.3.) Pentru aducerea în România a persoanelor decedate în străinătate, sunt necesare aprobarea oficiului consular al României din țara respectivă, aprobarea autorităților de sănătate publică din țara respectivă, precum și declarația de primire din partea administrației cimitirului unde va avea loc înhumarea.

(5) Transportul internațional al cadavrelor umane se face pe baza unui pașaport de transport mortuar; pentru cadavrele care sunt transportate din țară în străinătate, pașaportul de transport mortuar se eliberează de către direcția de sănătate publică din județul unde s-a produs decesul sau exhumarea.

(5.1.) Transportul internațional al cadavrelor se va face în sicriu impermeabilizat, închis ermetic, al cărui fund este acoperit cu un strat de 5 cm grosime din materii absorbante (rumeguș, turbă sau altele asemenea), îmbibate într-o soluție dezinfectantă. Sicriul se depune într-o ladă din lemn, bine etanșeizată.

(6) Înhumările se pot face direct sau prin depunerea prealabilă a decedaților la capelă (camera rece). Formalitățile și achitarea taxelor pentru prestațiile aferente înhumării se vor face cu cel puțin 24 de ore înainte de a avea loc înhumarea.

(6.1.) Depunerea decedaților la capelă se poate face pentru cel mult 48 de ore (în perioada 01.04-30.09) și 72 de ore (în perioada 01.10.-31.03.), numai pe baza certificatului de îmbălsămare. Persoanele decedate din cauza unor boli contagioase vor fi depuse în sălile de ceremonii funerare numai cu avizul direcției de sănătate publică teritorială și a certificatului constatator.

Art.34. (1) Înhumările în locurile de 7 ani se vor face obligatoriu în gropi duble, suprapuse, iar în cele pe termen nelimitat în gropi duble, suprapuse, gropi zidite (cripte) sau în cavouri.

(2) În locurile de înhumare concesionate, neamenajate cu cripte înhumarea se va face în gropi duble suprapuse la o adâncime de 2.5 metri cu obligația asigurării plăcilor de delimitare, contracost de către administrația cimitirului.

Art.35. Atribuirea locurilor de înhumare pe 7 ani se va face în limita locurilor disponibile.

Art.36. (1) Exhumarea persoanelor decedate se poate face numai după 7 ani de la data înhumării.

(2) În mod excepțional, exhumarea se poate face și înainte de expirarea termenului prevăzut la alin.1, după cum urmează:

a) după împlinirea termenului de un an de la data înhumării și numai în perioada 1 noiembrie - 31 martie, pe baza avizului sanitar eliberat de către direcțiile de sănătate publică teritoriale, în scopul reînhumării persoanei decedate în alt loc de înhumare; sau înhumarea altei persoane în același loc, executarea de lucrări funerare cu excepția persoanelor decedate în urma unor bolilor contagioase.

b) indiferent de data când a avut loc înhumarea, pe baza dispoziției date, potrivit legii, de parchet sau de instanțele judecătorești.

(4) Exhumările și reînhumările se fac de către administrațiile cimitirelor, în prezența și cu acordul scris al titularului sau al unui reprezentant al acesteia, în baza unei procuri notariale și a administratorului cimitirului, cu respectarea normelor sanitaro-antiepidemice. Operațiunile se consemnează în registrul existent la nivelul fiecărui cimitir. Înhumarea osemintelor aduse din afara cimitirului se înregistrează în Registrul de înhumări.

(5) Osemintele exhumate vor fi reînhumate la picioarele decedatului. Mutarea în afara cimitirului a osemintelor se va face pe bază de autorizație de exhumare și de transport oseminte, eliberată de compartimentul de specialitate din cadrul Administrației Cimitirelor și Crematoriilor Umane.

(6) În cazul în care la expirarea termenului de 7 ani, reprezentantul familiei nu se prezintă în termen de 30 zile pentru prelungirea concesiunii, deși a fost notificat în presă la domiciliu sau pe site-ul Administrației Cimitirelor și Crematoriilor Umane, concesiunarea și dreptul de folosință încetează. În cazul în care se pierde dreptul de folosință al concesiunii, locul de înmormântare va fi refolosit, iar osemintele vor fi reînhumate la picioarele noului înhumat cu asigurarea slujbei religioase.

(7) La expirarea celor 7 ani, în cazul în care nimeni din familia decedatului nu l-a identificat și nici nu s-a interesat de situația locului, neidentificații, vor fi exumați numai în prezența administratorului cimitirului, iar osemintele vor fi reînhumate la picioarele noului decedat, cu asigurarea gratuită a slujbei religioase.

(8) În cazul în care la expirarea termenului de concesiune, se pierde dreptul de folosință, locul de înhumare va fi concesiionat unei alte persoane, iar osemintele

rezultate vor fi depuse într-un saculeț la picioarele noului înhumat. Costul acestor operațiuni va fi suportat de noul concesionar.

(9) Transportul persoanelor decedate în vederea înhumării în aceeași sau în altă localitate se face numai cu vehicule mortuare, special amenajate, cu respectarea normelor sanitare în vigoare.

(10) Efectuarea transporturilor în afara țării se va asigura cu respectarea normelor din convențiile internaționale pe baza pașaportului de transport cadavre umane eliberat de direcția de sănătate publică teritorială.

CAPITOLUL VII

ÎNHUMAREA PERSOANELOR FĂRĂ APARTINĂTORI CARE DECEDEAZĂ PE RAZA MUNICIPIULUI BUCUREȘTI

Art.37. Înhumarea persoanelor decedate neidentificate, nereclamate de familie sau fără susținători legali, se face în cimitirele Municipiului București, potrivit prevederilor regulamentelor și normativelor în vigoare.

(1) În situația în care persoanele decedate nedeclarate de familie sau fără susținători legali au deținut locuri de veci în cimitirele Municipiului București, înhumarea se poate face în acestea, cu respectarea regulamentelor și normativelor în vigoare. În sensul acesta, reprezentanților Administrației Cimitirelor și Crematoriilor Umane, li se va transmite (de către reprezentanții legali ai defunctului sau de orice altă persoană interesată) în original sau fotocopie, actul de concesiune existent pe numele defunctului.

(2) Persoanele decedate neidentificate nu pot fi incinerate.

(3) Cadavrele persoanelor neidentificate nu pot fi incinerate și nici predate facultăților de medicină pentru studiu ci, în mod obligatoriu, trebuiesc înhumate într-un singur cimitir, în gropi individuale. În registrul de înhumări al cimitirului se menționează obligatoriu: numărul IML, anul decesului, figura și locul unde urmează să fie înhumat decedatul. Aceste cadavre vor purta în mod obligatoriu un ecuson confecționat dintr-un material rezistent, cu indicarea numărului INML și anul decesului.

(4) Consiliile locale ale sectoarelor Municipiului București, prin reprezentanții acestora, se vor prezenta la Administrația Cimitirelor și Crematoriilor Umane, în termen de maximum 24 de ore de la declarația de înregistrare a decesului, cu adeverința de înhumare și comunicarea că locul de înhumare se asigură gratuit, în vederea repartizării unui loc de înhumare. ACCU va emite repartiția în termen de 24 ore de la înregistrarea solicitării, pe care va menționa cimitirul unde se va face înhumarea. În cazul cadavrelor neidentificate găsite și depuse la INML, înhumarea se va face în maximum 10 zile de la constatarea decesului, pe baza adeverinței de înhumare ce se predă de către delegatul INML reprezentantului consiliului local pe raza căruia a fost găsit decedatul.

(5) În situația în care facultățile de medicină cu sediul în București, legal constituite și acreditate, dispun de un număr de cadavre formolizate, identificate și fără aparținători legali, care au fost utilizate în procesul didactic, pe care nu au posibilitatea de a le înhuma, acestea se vor adresa Administrației Cimitirelor și Crematoriilor Umane și firmei de prestări servicii de înhumare, cu adeverința de înhumare și comunicarea că locul de înmormântare se asigură gratuit, în vederea repartizării unui loc de înhumare.

(6) La identificarea aparținătorilor legali aceștia au obligația de a achita către ACCU prestațiile ocazionate de înhumarea decedatului respectiv.

CAPITOLUL VIII

PROTEJAREA MONUMENTELOR ISTORICE

Art.38. (1) Monumentelor funerare declarate monumente istorice din cimitirul Sf.Vineri și cimitirul Bellu care aparțin domeniului public al Municipiului București, li se aplică prevederile Legii nr.422/2001 privind protejarea monumentelor istorice.

(2) Titularii dreptului de administrare și concesiunii monumentelor istorice au următoarele obligații:

a) să întrețină, să folosească și să exploateze cimitirul/locul numai cu respectarea prevederilor Legii nr.422/2001 privind protejarea monumentelor istorice și a Obligației privind folosința monumentului istoric;

- b) să înștiințeze de urgență, în scris, Direcția pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național a Municipiului București, precum și Primarul General despre orice modificări sau degradări în starea fizică a monumentelor istorice deținute;
- c) să asigure, în condițiile legii, accesul specialiștilor desemnați de Ministerul Culturii și Cultelor sau Direcției pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național a Municipiului București, în vederea constatării stării de conservare sau pentru efectuarea de cercetări, inclusiv arheologice, de expertizare a monumentelor istorice și pentru operațiunile de evidență;
- d) să obțină toate avizele prevăzute de lege pentru toate intervențiile prevăzute la art.22 din Legea nr.422/2001;
- e) să asigure efectuarea lucrărilor de conservare, consolidare, restaurare, precum și a oricăror alte lucrări, conform prevederilor legale, numai de către persoanele fizice sau juridice atestate în acest sens și să prevadă în contracte condițiile și termenele de execuție cuprinse în avizul de specialitate;
- f) să respecte toate condițiile și termenele de execuție cuprinse în avizul de specialitate atunci când execută ei înșiși lucrări de întreținere curentă sau orice alte intervenții;
- g) să permită, pe baza prevederilor contractuale, executarea intervențiilor asupra monumentelor istorice deținute, în cazul în care acestea sunt inițiate și finanțate de persoane juridice abilitate în condițiile legii;
- h) să permită montarea și să întrețină însemnul și sigla "Monument istoric";
- i) să obțină avizul Direcției pentru Cultură, Culte și Patrimoniul Cultural Național a Municipiului București și să asigure pe propria răspundere condiții corespunzătoare de vizitare, fotografiere, filmare, reproducere și de publicitate, în cazul în care, la solicitarea lor, proprietarii introduc monumentele istorice în circuit public;
- j) să comunice Direcției pentru Cultură, Culte și Patrimoniul Cultural Național a Municipiului București, orice schimbare a titularului dreptului de proprietate, de administrare sau a altor drepturi reale, după caz, asupra monumentelor istorice;
- k) să înștiințeze în scris Direcția pentru Cultură, Culte și Patrimoniul Cultural Național a Municipiului București, despre intenția de a înstrăina monumentul istoric, în vederea exercitării dreptului de preemțiune al statului sau, după caz, al unității administrativ-teritoriale, în condițiile Legii nr.422/2001;

- l) să notifice viitorului titular al dreptului de administrare sau concesionar, regimul juridic al monumentului istoric pe care îl deține, precum și Obligația privind folosința monumentului istoric;
- m) să înștiințeze în scris Direcția pentru Cultură, Culte și Patrimoniul Cultural Național a Municipiului București, despre schimbarea administratorului, în termen de 15 zile de la data încheierii contractelor, potrivit legii și să transmită acesteia o copie;
- n) să înscrie Obligația privind folosința monumentului istoric în Cartea funciară, în termen de 30 de zile de la data comunicării acesteia;
- o) să asigure o întreținere curentă corespunzătoare prin folosirea unor materiale adecvate, compatibile cu cele din structura monumentului istoric;
- p) să utilizeze monumentul istoric numai în scopuri compatibile cu destinația acestuia.

Art.39 (1) Intervențiile asupra monumentelor istorice se fac numai pe baza și cu respectarea avizului emis de Direcția pentru Cultură, Culte și Patrimoniul Cultural Național a Municipiului București, pentru:

- a) lucrările de cercetare, conservare, construire, extindere, consolidare, restructurare, amenajări peisagistice și de punere în valoare, care modifică substanța sau aspectul monumentului istoric;
- b) amplasarea de împrejurimi, construcții de protecție;
- c) amenajări de căi de acces, pietonale și carosabile, utilități anexe, indicatoare, inclusiv în zonele de protecție a monumentului istoric.

(2) Autorizația de construire, autorizația de desființare, precum și autorizațiile referitoare la intervențiile enumerate mai sus se eliberează numai pe baza și în conformitate cu avizul Direcției pentru Cultură, Culte și Patrimoniul Cultural Național a Municipiului București, de către Primăria Municipiului București.

Art.40. Cimitirul Bellu declarat ansamblu monument istoric este special amenajat și dotat în vederea utilizării pentru înhumarea, exhumarea, reînhumarea persoanelor decedate, păstrarea urnelor în nișe sau în locul de înhumare, cu respectarea normelor de igienă și sănătate publică stabilite prin lege.

Exploatarea cimitirului trebuie să țină seama de un procent optim de utilizare a terenului, de gradul de ocupare al parcelelor, astfel încât mormintele și monumentele funerare să fie puse în valoare, iar aleile și căile de acces să fie libere, trama acestora fiind protejată.

Art.41. Monumentele istorice clasate în grupele prevăzute de lege, respectiv grupa A- monumente istorice de valoare națională și universală și grupa B- monumente istorice reprezentative pentru patrimoniul cultural local, precum și zonele de protecție ale acestora, aflate în incinta cimitirelor Bellu și Sf.Vineri, pot fi declarate de interes public național sau local, după caz, în conformitate cu prevederile art.8 alin.3 din Legea nr.422/2001, cu avizul Ministerului Culturii și Patrimoniului Național.

CAPITOLUL IX

CREMATORIILE

Art.42 Crematoriul Uman Vitan Bârzești execută la cerere, operațiuni premergătoare incinerării, incinerarea propriu-zisă, operațiuni de depozitare și conservare a urnelor cu cenușă, precum și alte operațiuni legate de incinerare.

Art.43 (1) Incinerările se pot efectua numai în baza următoarelor documente: certificat de deces(original), adeverința de înhumare/incinerare eliberată de Oficiul Stării Civile care a înregistrat decesul (original),certificat naștere(copil nascut mort) original, certificat de îmbălsămare,certificat constatare deces(copie), actul de identitate al solicitantului(original), aviz sanitar de transport (in cazul persoanelor decedate in alte localitati situate la o distanta mai mare de 30 de km de cea in care urmeaza sa aiba loc incinerarea),acte de stare civila care sa ateste gradul de rudenie pana la gradul IV inclusiv, actul prin care persoana decedată și-a exprimat legal voința de a fi incinerată (dacă a fost întocmit), aprobarea oficiului consular din România al țării al cărei cetățean a fost defunctul sau, necesara pentru incinerarea cetatenilor străini sau apatrizi decedați pe teritoriu României, autorizație de exhumare și transport oseminte (in cazul incinerarii osemintelor).

a) Pentru incinerare copil este obligatoriu consimtamantul in scris al parintilor, actele de identitate, certificatul de casatorie/sentinta civila, dupa caz).

(2) Transportul persoanelor decedate în vederea incinerării se face numai cu vehicule mortuare, special amenajate, cu respectarea normelor sanitare în vigoare.

a) Trasportul persoanelor decedatedin cauza unor boli contagioase se poate face numai pe baza certificatului eliberat de un medic specialist in medicina legala sau anatomie patologica si a adeverinței de înhumare/incinerare eliberate de autoritatea administratiei publice locale.

(3) În cazul în care nu există aparținători ai decedatului iar certificatul de deces nu poate fi eliberat, solicitantul va prezenta adeverința de înhumare/incinerare de la oficiul stării civile și o declarație în forma autentică de asumare a răspunderii privind incinerarea.

Art.44. (1) Incinerarea decedaților (adulți/copii;oseminte) se face în ordinea programării, cu excepția cazurilor de boli contagioase sau a decedaților în stare de putrefacție, care au prioritate.

(2) Incinerările se face direct sau prin depunerea prealabilă a decedaților în sălile de expunere sau în sala de ceremonii pe bază de tarif.

Art.45. Pot asista la operațiunile de incinerare propriu-zisă, în sala de incinerare, cel mult trei persoane majore.

Art.46. Cenușa provenită din incinerare se depune în urnele asigurate de crematoriu sau în cele aduse de familia decedatului. Acestea se individualizează cu etichete cuprinzând datele de identificare ale decedatului (numele și prenumele, ziua și ora incinerării, numele și prenumele celui care asistă la incinerare, după caz, precum și numărul unic al urnei). Ridicarea urnei cu cenușă umană se eliberează solicitantului care s-a ocupat de incinerare sau persoana împuternicită de acesta pe baza certificatului de deces original, actul de identitate și a adeverinței pt transport urnă cu cenușă umană. Adeverințele pentru transport urne cu cenușă umană eliberate de către crematoriile umane sunt valabile doar pe teritoriul României.

Art.47. Urnele se păstrează la crematoriu timp de 45 de zile, perioadă în care familia decedatului optează pentru depunerea lor la: domiciliul familiei; în cavouri, nișe, gropi; columbarul Crematoriului Vitan Bârzești sau al Crematoriului Cenușa.

(1) După trecerea termenului de 45 de zile, în cazul în care cei îndreptățiți care nu au ridicat urnele, acestea vor fi depuse într-un spațiu special amenajat al administrației crematoriului, pentru care se vor percepe taxe de întreținere anuală .

(2) Dacă în decursul unui an calendaristic de la incinerare solicitantul care s-a ocupat de formalitățile incinerării nu se prezintă pentru ridicarea urnei, aceasta poate fi ridicată de către alți membrii ai familiei sau persoane interesate pe baza unei declarații notariale și cu plata tarifelor de întreținere restante pentru locul unde a fost depusă urna.

Art.48. Depunerea și conservarea urnelor în columbarul crematoriului se face în nișă. Concesionările pe termen nelimitat a nișelor se vor face în baza taxelor aprobate prin hotărâri ale Consiliului General al Municipiului București.

Art.49. (1) Actul de concesiune încheiat în urma concesiunii unei nișe, conferă titularului numai dreptul de folosință.

(2) Dreptul de concesiune al nișei poate fi transmis numai prin moștenire sau donație.

a) Prin moștenire acesta poate fi preluat la cerere de către moștenitorii legali, testamentari sau universali. Dobândirea nișei prin moștenire este scutită de plata taxei de concesiune. Dacă nu există moștenitori legali, testamentari sau universali, moștenirea devine vacantă.

b) La preluarea nișei prin donație, donatarul va achita taxa de concesiune aferentă unei noi concesiuni, stabilită prin HCGMB.

(3) În nișa deținută de titularul concesiunii pot fi depuse și alte urne, cu consimțământul scris al acestuia.

Art.50. (1) Concesionarea și dreptul de folosință al nișei încetează în următoarele cazuri:

a) în caz de neplata a tarifului anual de întreținere mai mult de 2 ani și dacă în termen de 30 de zile de la notificarea concesionarului la domiciliu/ anunțului dat în presă, pe site-ul instituției, acesta nu se prezintă la crematoriu, pentru clarificarea situației juridice și financiare a concesiunii. În cazul în care în urma notificării concesionarul se prezintă la sediul administrației, toate cheltuielile legate de publicitate vor fi recuperate de la acesta.

b) prin renunțarea concesionarului prin declarație în formă autentică, fără a avea pretenție la despăgubiri, nu înainte de a achita tariful de întreținere la zi și a ridica urna existentă (după caz), pe baza adeverinței de transport urnă cu cenușă umană a decedatului

c) construcția executată de concesionar este proprietatea acestuia, urmând ca la încetarea dreptului de concesiune, acesta să elibereze nișa, în urma unei notificări în prealabil de ACCU ca în termen de 30 de zile să elibereze nișa.

d) dacă după depășirea termenului concesionarul nu se prezintă să elibereze nișa, acest lucru echivalează cu renunțarea la dreptul de proprietate al construcției în favoarea ACCU

(2) În cazul în care se pierde dreptul de folosință al nișei, poate fi concesionată unei alte persoane interesate cu achitarea taxelor ce grevează concesiunea, iar urna se va păstra în spații special amenajate ale administrației crematoriului.

Art.51. Executarea de lucrări funerare la nișe se face numai în baza autorizației emise de compartimentul de specialitate al Administrației Cimitirelor și Crematoriilor Umane.

CAPITOLUL X

EXECUTAREA LUCRĂRILOR FUNERARE

Art.52. Concesionarii locurilor de înhumare pot executa la cerere lucrări de construcție funerară numai în baza unei autorizații de lucrări emisă de către compartimentul de specialitate al ACCU, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

Art.53. (1) Beneficiarii concesiunilor pe termen de 7 ani, pot executa în limitele suprafețelor deținute doar cruci (monumente), borduri și grilaje, în condițiile legii în vigoare.

(2) Beneficiarii concesiunilor pe termen nelimitat pot executa în limitele suprafețelor deținute cruci (monumente), borduri, grilaje și lucrări subterane, cripte cu câte unul, două sau maxim trei nivele, acoperite cu pământ sau planșeu.

(3) În vederea optimizării suprafețelor locurilor de inhumare lucrările de construcții funerare subterane și supraterrane se vor executa în următoarele condiții:

Pe un singur loc de veci concesionat pe termen nelimitat, având dimensiunea de minim 1,00 m x 2,35 m și maxim 1,20 m x 2,50 m se pot construi cripte cu 1, 2 sau 3 nivele acoperite cu pământ sau planșeu. Față de această situație, în cimitirele unde sunt concesionate locuri cu dimensiuni mai mari de 1,20 m x 2,50 m, se pot executa în funcție de dimensiuni, un multiplu de cripte cu 2 sau 3 nivele acoperite cu pământ sau planșeu pentru fiecare 3 mp.

b) În interiorul locurilor concesionate, cu o suprafață mai mare de 3 mp, între criptele executate sau cripte și borduri, nu se fac alei de 30 cm.

c) Pe locurile concesionate a căror suprafață este mai mare sau egală cu 6 mp nu se pot executa construcții funerare tip "capelă", potrivit legislației în vigoare, dacă distanța dintre morminte este foarte mică, aceasta împiedicând accesul celorlalți concesionari la locurile învecinate.

Art.54. (1) Autorizația de lucrări se eliberează în termen de 15 zile lucrătoare de la depunerea documentației complete și este valabilă 6 luni de la emitere.

(2) Pentru cimitirele Bellu și Sf.Vineri, în cazul executării lucrărilor supraterrane și pentru anumite cazuri prevăzute de Legea nr.422/2001 (lucrări executate în zona de protecție a unui monument istoric), autorizația de lucrări se va elibera numai după obținerea avizului de la D.C.C.P.C.N.M.B.- Direcția pentru Cultură, Culte și Patrimoniu Național a Municipiului București.

(3) Pentru locurile declarate monumente istorice, orice intervenție, se realizează exclusiv în baza unei autorizații de construire emisă de Primarul General al Capitalei, cu avizul prealabil al D.C.C.P.C.N.M.B.

Art.55. În cimitirele municipității pot executa lucrări:

- titularii dreptului de folosință a locurilor concesionate sau membrii familiei acestora (regie proprie);
- societăți comerciale de profil care funcționează în baza Legii nr.31/1990, republicată, persoane fizice autorizate în condițiile legii, întreprinderi individuale, întreprinderi familiale, abilitate de A.C.C.U.

Decizia alegerii executantului lucrării aparține titularilor dreptului de concesiune.

Executarea lucrărilor funerare poate fi solicitată doar de titularul dreptului de concesiune sau de reprezentantul acestuia.

Art.56. (1) Pentru execuția de lucrări pentru cripte sau suprastructuri, este necesar a se achita costul săpăturii de pământ, astfel încât copia facturii de săpătură să fie atașată documentelor ce se vor depune pentru obținerea autorizației de lucrări.

(2) În situația în care pentru execuția lucrărilor pentru care se solicită autorizarea, este necesară demolarea lucrărilor vechi existente pe locul concesionat, demolarea și transportul resturilor la locurile special amenajate în cimitir pentru depozitarea deșeurilor se vor executa de către S.C./P.F.A./Î.I. abilitată., cu obligativitatea achitării la casieria cimitirului a unei sume echivalentă cu tariful cu care A.C.C.U. are contract cu societatea de salubritate, înmulțită cu metrii cubi de resturi rezultați din demolare.

(3) În situația în care executantul prezintă un contract încheiat cu o firmă de salubritate pentru ridicarea și transportul resturilor rezultate din demolare, acesta va trebui să atașeze la documentele necesare eliberării autorizației de lucrări și o copie conform cu originalul a contractului mai sus amintit.

(4) Săpăturile de pământ în vederea executării de cripte subzidite cu unul, 2 sau 3 nivele, se vor face numai de către executantul lucrărilor, cu obligativitatea transportării pământului rezultat la rampa de gunoi și achitarea la casieria cimitirului a unei sume echivalentă cu tariful cu care A.C.C.U. are contract cu societatea de salubritate, înmulțită cu metrii cubi de pământ rezultați din săpătură. O copie a facturii va fi atașată la documentația pentru autorizatie.

(5) Săpăturile de pământ efectuate în vederea executării de cripte cu 1,2 sau 3 nivele se vor realiza de numai către salariații administrației, aceștia asigurând și căratul pământului la rampa de gunoi.

(6) Săpătura se va executa în termen de maxim 15 de zile lucrătoare de la data prezentării autorizației și înregistrării acesteia la serviciul teritorial. În caz de deces în vederea executării de cripte în regim de urgență, săpătura de pământ va fi executată de către constructor cu obligativitatea transportării pământului rezultat la rampa de gunoi și achitarea la casieria cimitirului a unei sume echivalentă cu tariful cu care A.C.C.U. are contract cu societatea de salubritate, înmulțită cu metrii cubi de pământ rezultați din săpătură. O copie a facturii va fi atașată la documentația pentru autorizatie.

(7) În situația în care nu a fost solicitată autorizația de lucrări în termen de maxim 30 de zile de la plata săpăturii de pământ și au intervenit modificări ale tarifului săpăturii de pământ se va achita de către constructor diferența de cost.

Art.57 (1) Solicitarea autorizației de lucrări funerare se va putea face numai după achitarea la casieria serviciului teritorial a costului operațiunilor de săpat-evacuat pământ, sau după caz a resturilor demolate, a verificării locului în teren și a exhumării/reînhumării osemintelor.

(2) Deshumările vor fi efectuate doar de personalul administrației cu atribuții în acest sens.

Art.58 (1) În situația în care pe actul de concesiune sunt mai mulți concesionari și nu este precizat un acord de folosință al locurilor, pentru obținerea autorizației de lucrări, este obligatoriu să se prezinte o declarație, prin care fiecare concesionar își dă acordul în vederea executării lucrării respective. Această declarație, va fi însoțită de copii după buletinul/cartea de identitate ale concesionarilor, copii ce trebuie conformate cu originalul;

În cazul în care nu este posibilă prezenta fizică a tuturor concesionarilor în vederea exprimării acordului pentru efectuarea construcției funerare, aceasta poate fi realizată printr-o declarație autenticată a unuia sau mai multor concesionari numai în situația în care acești concesionari au o suprafață minimă echivalentă cu un loc de 1.00x2.35 mp.

(2) În situațiile în care există un concesionar care are două locuri alăturate, sau sunt două persoane care sunt rude și au locurile alăturate și vor să-și execute o lucrare comună, acest lucru nu este posibil decât dacă pe act se precizează că locurile sunt amplasate stînga – dreapta. Dacă locurile sunt amplasate unul lângă altul, dar conform planului cimitirului sunt despărțite de alea de trecere de 30 cm conform regulamentului, pe acestea nu se poate face lucrare decât separat, cu respectarea aleii dintre acestea.

Art.59. (1) În contractele de lucrări încheiate cu concesionarul se va trece obligatoriu valoarea totală reală a lucrării.

(2) Suma plătită pentru eliberarea autorizației este compusă din tariful pentru întocmirea actului (autorizației) și un tarif de autorizare în valoare de 1 % din valoarea contractului încheiat de concesionar cu societățile de profil abilitate, iar pentru cei care execută lucrări în regie proprie, valoarea de 1 % se va calcula din valoarea declarată pe propria răspundere de către concesionar care se prezintă cu cererea pentru obținerea autorizației de lucrări funerare.

(3) Este scutită de obținerea unei autorizații: montarea crucilor metalice, candelor, vase, ghivece. Acestea se vor monta după obținerea în prealabil, acordului scris a șefului secției teritoriale. Excepție fac Cimitirele Bellu și Sf.Vineri.

(4) Lucrările de construcții funerare se vor executa, după obținerea autorizației de lucrări funerare, în termen de 6 luni de la emiterea autorizației. După expirarea acestei perioade este necesară obținerea unei noi autorizații.

Art.60. La începerea fiecărei lucrări, societățile comerciale de profil, persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale sau familiale au obligația să prezinte la administrația cimitirului un tabel cu datele personalului care va executa lucrarea, numărul de înmatriculare al mașinii cu care vor fi transportate materialele și datele conducătorului auto. Personalul de pază are obligația să verifice zilnic identitatea celor care execută lucrarea și să nu permită participarea nici unei persoane care nu are relații juridice de muncă cu societatea executantă.

Art.61. Predarea amplasamentului în vederea executării lucrării se va face în prezența șefului serviciului teritorial sau a persoanei cu atribuții în acest sens și a executantului lucrării funerare. Convocarea acestor persoane se va face de către executantul care a contractat lucrarea.

Art.62 (1) Este interzisă executarea oricărei lucrări în afara suprafeței concesionate, șeful serviciului teritorial având obligația desființării unor astfel de lucrări care nu respectă dimensiunile din actul de concesiune, cu suportarea cheltuielilor de către concesionar.

(2) Construcțiile funerare executate fără autorizație de lucrări, sau care nu respectă dimensiunile și formele stabilite prin autorizație, vor fi demolate. Demolarea se va face, fie de titularul contractului de concesiune sau de executantul lucrării, sub îndrumarea șefului serviciului teritorial, urmând ca titularul concesiunii să suporte cheltuielile generate de lucrările de demolare.

(3) Nu se pot executa cripte sau gropi zidite cu câte unul, două sau maxim trei nivele, pe o suprafață mai mic de 1,00 x 2,35 mp.

(4) Diferențele de teren, în vederea executării de cripte, se pot acorda în limita posibilităților din teren și numai pentru cei care au un singur loc, iar pe actul de concesiune este trecută o dimensiune mai mică decât cea prevăzută de 1,20 x 2,50 mp.

(5) Suprastructura care se execută peste criptele acoperite cu pământ sau planșeu, în cazul criptelor cu planșeu, nu va avea mai mult de 0,40 m înălțime de la cota zero a pământului.

(6) Înălțimea bordurilor ce împrejmuesc locul concesionat va fi de maxim 0,30m, iar grilajele vor avea maxim 0,40m de la cota zero a pământului.

(7) Trotuarele executate de jur împrejurul bordurilor sau suprastructurilor, se vor face obligatoriu la nivelul solului, astfel încât prin realizarea lui, dacă și concesionarul de alături își execută lucrarea, se va obține o alee de trecere conform regulamentului, betonată ;

(8) Orice abatere de la dimensiunile respective, va fi sancționată prin suspendarea executării de lucrări în cadrul cimitirelor ACCU până ce lucrările vor fi aduse la dimensiunile din actul de concesiune, pe cheltuiala executantului lucrării.

Art. 63 (1) Concesionarii locurilor de veci, care contractează lucrări cu diferiți constructori, au obligația de a urmări executarea construcției pe faze în vederea eliminării eventualelor vicii ascunse, să ceară și să verifice dacă locurile de veci au fost corect inscripționate.

(2) Sunt interzise depozitarea în cimitire a materialelor de construcții, peste necesarul zilnic. Pregătirea materialelor (stingerea varului, prepararea mortarului și a betonului) se vor face în târgi, roabe etc, asigurându-se zilnic curățenia locului unde se execută lucrarea și a mormintelor învecinate. Este interzisă prepararea materialelor direct pe alei.

(3) În momentul începerii executării unei lucrări, spațiul va fi îngrădit, în așa fel încât să se asigure protejarea mormintelor și construcțiilor învecinate, spațiile verzi și căile de acces de către executantul lucrării. Orice deteriorare a mormintelor învecinate, va fi suportată de către executantul lucrării, personalul administrației având obligația să verifice zilnic stadiul lucrărilor în execuție.

(4) Resturile de orice natura, rezultate ca urmare a operațiilor de construcții, se transportă zilnic de către constructor pe spezele sale la gropile de gunoi special amenajate în afara cimitirului și nu la rampa de gunoi ce se află în incinta cimitirului;

(5) Este interzisă cu desăvârșire folosirea utilajelor, mijloacelor auto, precum și a personalului aparținând A.C.C.U., pentru transportul materialelor de construcții și pentru executarea lucrărilor de construcții funerare contractate;

(6) Având în vedere caracterul special al activității cimitirelor și a faptului că nu există locuri de înhumare suficiente de unde și recomandarea de a se executa 2 - 3 cripte, în situația existenței de arbori pe locul de înhumare, mai ales în situația de deces sau pentru executarea unei lucrări de construcții funerare, defrișarea acestuia se va putea face în regim de urgență, la solicitarea concesionarului fără a mai fi îndeplinite alte formalități. Spațiul verde al unui cimitir este alcătuit din perdeaua de

arbori situată de-a lungul gardului precum și din zona aleilor principale unde nu există morminte. Arborii de pe morminte crescuți spontan în marea lor majoritate, nu pot fi încadrați ca și spațiu verde.

Art. 64 Este interzisă sub orice formă, sub pretextul facilitării execuției lucrărilor, deplasarea sau îndepărtarea însemnelor funerare existente pe marginea construcțiilor, fără acordul scris al familiilor aparținătoare.

Art. 65 Executantul lucrării are obligația să facă dovada, reprezentantului administrației, faptul că lucrarea s-a terminat la timp și că mormântul și spațiul înconjurător au fost curățate și puse în ordine.

Art.66 (1) Lucrările vor fi recepționate la sfârșitul execuției acestora, în prezența unui reprezentant al administrației, firma executantă și beneficiarul lucrării. În cazul regiilor proprii recepția va fi făcută de reprezentantul administrației, cu concesiionarul locului. Un exemplar al procesului verbal de recepție va fi anexat la autorizație.

(2) Dacă în urma recepției se constată nerespectarea dimensiunilor, executantul lucrării va fi obligat să aducă lucrarea la dimensiunile înscrise în actul de concesiune.

Art.67 (1) Gropile betonate, după depunerea fiecărui sicriu, vor fi acoperite cu placi de beton armat.

(2) În cazul cavourilor (capele) existente și criptelor cu cameră de vizitare, după depunerea sicriului, fridele vor fi închise cu zid de cărămidă, tencuite cu mortar de ciment sau cu plăci de beton armat, etanșate cu beton.

Cavourile existente, urmează regimul mormintelor obișnuite și trebuie să aibă un antreu de coborâre a sicriului pentru introducerea lui în firdă. Antreul va fi acoperit cu o placă de beton armat de cel puțin 3 cm grosime.

Art.68 Accesul în cimitire al mijloacelor de transport aparținând executanților lucrărilor funerare, cu o capacitate de maxim de 3,5 tone este permis numai pe aleile carosabile ale cimitirelor. Pe restul aleilor, transportul materialelor se face prin purtare directă, cu roaba, sau prin mijloace de transport cu capacitate de maximum 1,5 tone, acolo unde este posibil.

CAPITOLUL XI

OBLIGAȚIILE ADMINISTRAȚIEI CIMITIRELOR ȘI CREMATORIILOR UMANE

Art.69 Obligațiile Administrației Cimitirelor și Crematoriilor Umane sunt următoarele:

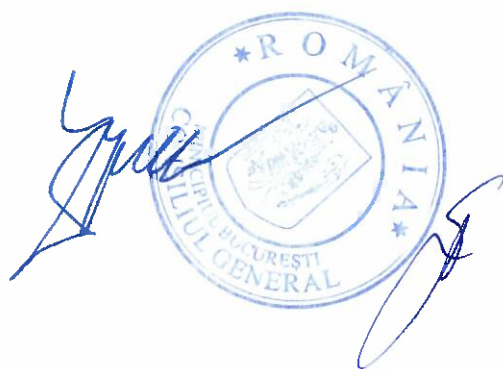
- a) asigură corectitudinea concesiunilor, conform prevederilor legale în vigoare;
- b) asigură atribuirea locurilor de 7 ani pentru înhumarea în cimitirele municipalității, conform solicitărilor în limita disponibilităților;
- c) asigură respectarea de către persoanele fizice și juridice a prevederilor prezentului regulament;
- d) asigură paza în cimitire și crematorii;
- e) asigură, la cerere, transportul decedaților cu mașini echipate destinate acestei prestații;
- f) asigură prestațiile necesare la înhumări și incinerări cu toate operațiile ce decurg din acestea, precum și săpăturile de pământ pentru execuție criptelor cu 1,2 sau 3 nivele, cu excepția execuției lucrărilor subterane la urgență și a celor subzidite, în baza tarifelor aprobate. Tarifele pentru aceste prestații vor fi calculate, actualizate și aprobate de către conducerea Administrației Cimitirelor și Crematoriilor Umane în următoarele situații: indexare salarii, modificări prețuri materiale, servicii de colectare, utilități, transport și depozitare pământ din lucrări funerare subterane și supraterane, moloz, deșeuri etc;
- g) asigură, la cerere gratuit, prin personal specializat, servicii religioase specifice activității;
- h) asigură, la cerere, spațiul necesar desfășurării slujbelor religioase, în baza tarifelor achitate la casieria serviciului teritorial;
- i) asigură respectarea prevederilor legale referitoare la protecția mediului pentru domeniul său de activitate;
- j) asigură întreținerea aleilor, clădirilor, împrejurimilor, instalațiilor edilitare (apă, canalizare, energie electrică, gaze etc), evacuarea gunoiului, inclusiv a vegetației ornamentale dendro-floricele de pe spațiile comune și peluze, alei (excepție făcând mormintele concesiunilor);

- k) sumele încasate din veniturile extrabugetare (tarife) tarifele de prestari servicii funerare, tariful de întreținere anuală, tariful de 1% din valoarea contractelor de lucrări de construcții funerare și din sumele rezultate din demolarea lucrărilor, se colectează la dispoziția Administrației Cimitirelor și Crematoriilor Umane;
- l) asigură respectarea protocoalelor încheiate cu Arhiepiscopia Bucureștilor în ceea ce privește statutul serviciilor religioase, statutul preoților și al locașurilor de cult din A.C.C.U.

Art.70. Pentru serviciile asigurate (iluminat, apă-canal, evacuare gunoi), concesionarii au obligația achitării Administrației Cimitirelor și Crematoriilor Umane a unui tarif de întreținere, tarif anual de întreținere pentru fiecare metru pătrat de teren concesionat, diferențiat pe categorii de cimitire, reactualizat în funcție de rata inflației și aprobat de către conducerea Administrației, Cimitirelor și Crematoriilor Umane la sfârșitul fiecărui an pentru anul viitor.

În funcție de rata inflației, tarifele se vor corecta anual cu coeficientul de creștere comunicat de Institutul Național de Statistică.

Art.71 Beneficiarii legilor speciale (persoanele cu dizabilități/handicap, veteranii de război, revoluționarii, deținuții politici, etc), persoanele care beneficiază de ajutor social, alocație de sprijin, șomaj, beneficiază de o reducere la tariful anual de întreținere de 50%. La achitarea tarifului anual de întreținere, se vor prezenta în mod obligatoriu, documentele justificative în acest sens.

CAPITOLUL XII

OBLIGAȚIILE CONCESIONARILOR

Art.72. Concesionarii au următoarele obligații:

- a) Să își îngrijească mormintele. La cererea concesionarilor și cu achitarea taxelor legale (tarifelor de prestări servicii), acest lucru poate fi realizat și de personalul administrației;
- b) Să achite anual tariful de întreținere;
- c) Să prezinte la casieria serviciului teritorial în momentul achitării tarifului de întreținere cu actul de identitate.
- d) Să achite taxele conform H.C.G.M.B. nr. 219/2022, cu modificările și completările ulterioare.
- e) Să anunțe administrația în termen de 45 de zile despre orice modificare de domiciliu, carte de identitate;
- f) Să preschimbe actele de concesiune în cazul în care a interveni o moștenire, donație, în maxim 6 luni de la producerea modificării;
- g) În cazul în care locul de concesiune este deținut în indiviziune de mai mulți concesionari, aceștia pot proceda la partajarea locului prin notariat.
- h) Să nu depoziteze gunoiul scos de la locul de veci direct pe aleile de acces sau pe alte morminte;
- i) Amplasarea unui însemn cu figura și numărul locului;
- j) La locurile de înhumare, concesionarilor li se admit, în principiu, numai plantații dendrofloricole de talie mică;
- k) Ocrotirea arborilor de talie mare aflați în incinta cimitirelor (pe spațiile verzi ale aleilor, peluze), tăierea acestora putându-se face numai în baza avizului emis de direcția de specialitate din cadrul Primăriei Municipiului București, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 63, alin (6). Arborii de talie mare aflați pe locurile de înhumare sunt în îngrijirea și responsabilitatea concesionarilor.

CAPITOLUL XIII

DISPOZIȚII FINALE

Art.73. Litigiile de orice fel în care Administrația Cimitirelor și Crematoriilor Umane este parte, sunt de competența instanțelor judecătorești, potrivit legii.

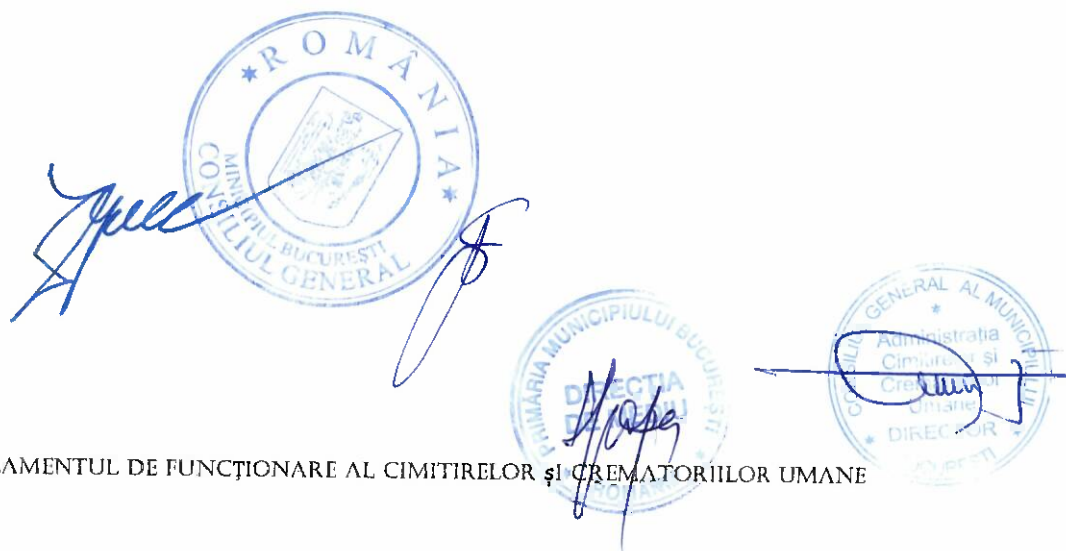
Art.74. Prezentul regulament se completează cu reglementările legale în vigoare, se modifică și se completează ori de câte ori intervin modificări ale legislației aplicabile, ulterior aprobării acestuia.

Art.75. Prezentul regulament constituie cadrul juridic special de reglementare al dreptului de concesiune pentru locurile de înhumare derogatoriu de la dreptul comun. Prevederile acestuia devin obligatorii pentru Administrația Cimitirelor și Crematoriilor Umane și terți (concesionari, executanți lucrări funerare etc).

Art. 76. Accesul persoanelor în cimitir se face cu obligația de a păstra liniștea, ordinea și curățenia, fiind interzisă orice fel de manifestare de comemorare, omagiere care perturba liniștea și ordinea publică.

Art. 77. Este interzisă publicitatea de orice fel în incinta cimitirelor municipaliității prin afișe, bannere, flyere și cărți de vizită, în vederea oricăror acțiuni și activități comerciale.

Art. 78. Este interzisă montarea camerelor de supraveghere în incinta cimitirelor din subordinea ACCU fără acordul instituției, cu excepția celor care fac parte din sistemul de supraveghere propriu.

The image shows three official blue ink stamps and two handwritten signatures. The largest stamp on the left is circular, with 'ROMANIA' at the top and 'CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCURESTI' around the perimeter. A signature is written across it. To its right is a smaller circular stamp with 'MUNICIPIUL BUCURESTI' and 'DIRECȚIA' visible. On the far right is another circular stamp with 'CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCURESTI' and 'Administrația Cimitirelor și Crematoriilor Umane' in the center, with 'DIRECTOR' at the bottom. A signature is written across this stamp.

Anexa 2 la HCBMB nr. 79/29.02.2024

Tarife
ce vor fi practicate în cimitirele și crematoriile umane

1. Tarif anual pentru întreținerea unui loc de 3mp

Categoria I de cimitire	– 200 lei
Categoria II și III de cimitire	– 90 lei
Categoria IV de cimitire	– 40 lei

2. Tarif anual pentru întreținerea unei nișe la Crematorii – 30 de lei

3. Tarif pentru acces cu mijloace auto și utilaje pentru executarea lucrărilor funerare, acces auto vizitatori

- Autoturisme	– 6 lei/oră
- Mijloace de transport sub 5 tone	- 12 lei/ora
- Utilaje	– 12 lei/ora

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

